18/06/2020

«Το χρέος μας για το 1821»

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

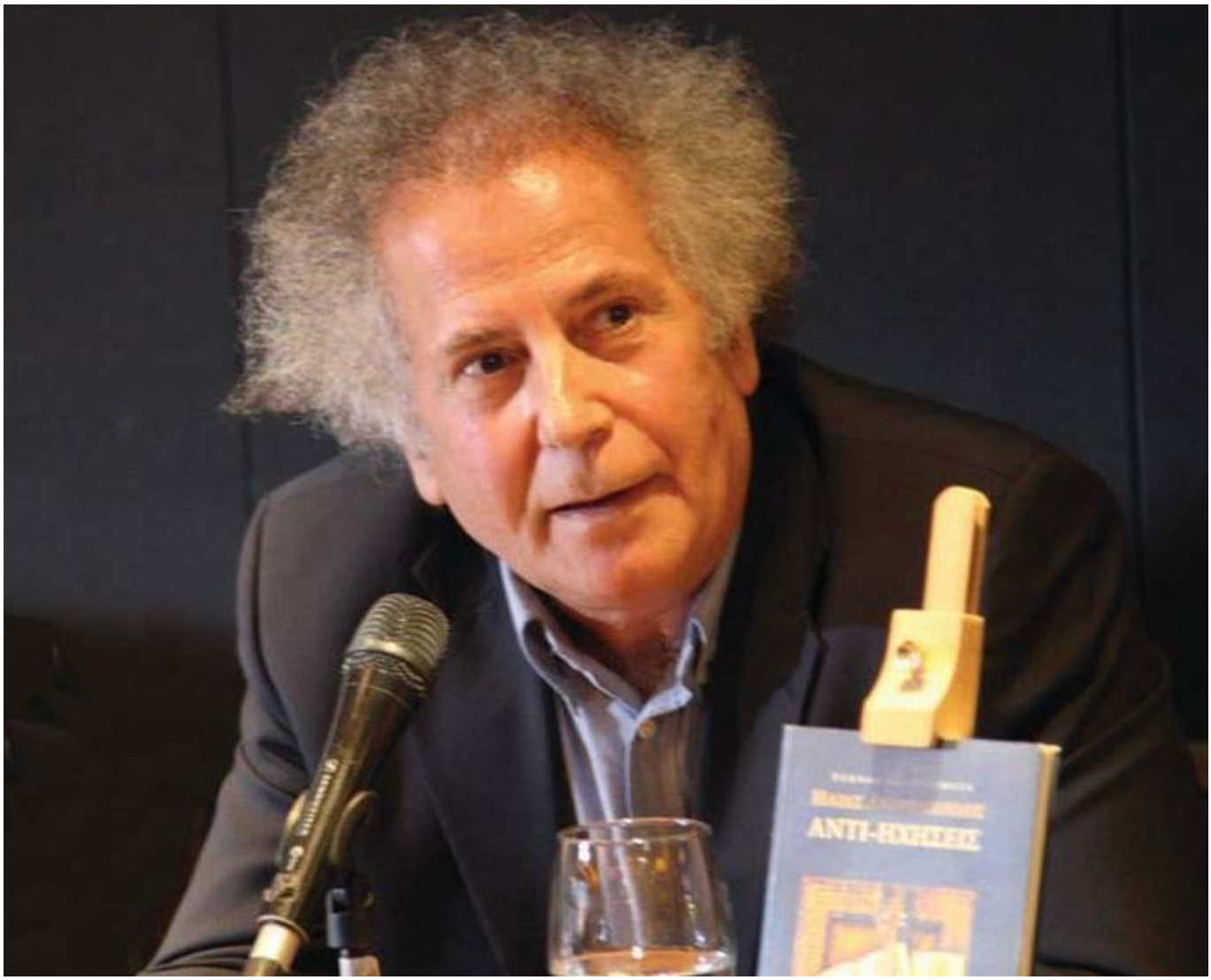

Ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο για την Επιτροπή «Ελλάδα 2021» και το δικό μας χρέος απέναντι στην Επανάσταση του 1821 δημοσιεύτηκε στο διαδικτυακό περιοδικό faretra.info πριν μερικές μέρες. Οι απόψεις που αναγράφονται είναι αποκλειστικά του συγγραφέα, Ηλία Ανδριόπουλου, θεωρούμε, όμως, πως αξίζει να διαβαστούν.

«Όταν επιλέγεις και τοποθετείς στην κορυφή των Γιορτών για το 1821 μία κοσμική κυρία χωρίς ίχνος πνευματικότητας, η οποία δεν αντιλαμβάνεται ελλείψει γνώσεων και όχι μόνο... το μεγάλο ιστορικό γεγονός της Ελληνικής Επανάστασης, τότε ή μέγας βλαξ είσαι, ή ακόμα χειρότερα επιδιώκεις να αναποδογυρίσεις και να ευτελίσεις το νόημα και την σημασία, ενός τέτοιου πανεθνικού λαϊκού ξεσηκωμού.

Η Επανάσταση του 1821 αποτελεί για τους Έλληνες και ολόκληρο τον Ελληνισμό την πιο ιερή του στιγμή. Μην την εξευτελίζετε. Δεν πρόκειται για Μυκονιάτικο σόου, ούτε για φτηνούς τηλεοπτικούς εξυπνακισμούς, βλέπε Σκάι, όπου πριν από λίγα χρόνια προσπάθησε να μας γνωρίσει... ανάποδα την ελληνική επανάσταση.

Δεν μου διαφεύγει, πως σε αυτή την αμφιλεγόμενη επιτροπή της εν λόγω κυρίας, έχει μαζευτεί ένα τσούρμο περίεργων – επιεικώς- τύπων (Νέο πατριώτες, εθνομηδενιστές κ.λπ.) όπου όχι μόνο θέλουν να αποδομήσουν το 1821 και τους πρωταγωνιστές του, αλλά περισσότερο να χτυπήσουν την ψυχή και το συναίσθημα του ελληνικού λαού που γέννησε αυτά τα σπουδαία για την ελευθερία μας ιστορικά γεγονότα, και στην συνέχεια την σημερινή Ελλάδα.

Δεν γνωρίζω πού το πάνε. Φοβούμαι όμως, πως όσο πλησιάζουμε στην επέτειο των 200 ετών θα ακολουθήσουν και άλλα παράδοξα που θα μας εξοργίσουν.

Ο Καποδίστριας, ο Καραϊσκάκης, ο Παπαρρηγόπουλος φαίνεται είναι μόνο η αρχή. Τώρα γιατί συστήθηκε μία τέτοια επιτροπή, που αντί να γιορτάζει με μεγαλοσύνη το 1821, δυσφημεί, χλευάζει και αποδομεί, δεν ξέρω να σας απαντήσω.

Το ερώτημα είναι, θα βρεθούν αναστήματα, θα βρεθούν άλλες φωνές να αντισταθμίσουν την ζημιά; Ποιος θα μιλήσει στις καρδιές των νέων, ότι οι πρόγονοί τους πάμπτωχοι, ξυπόλητοι, απελπισμένοι, πήραν τα όπλα και τους χάρισαν την σημερινή ελευθερία τους; *Μονάχοι και αβοήθητοι, έχοντας απέναντί τους μία πανίσχυρη Οθωμανική αυτοκρατορία και το Διεθνές πολιτικό περιβάλλον της Ευρώπης εντελώς αρνητικό. Πόσες προηγούμενες εξεγέρσεις είχαν πνιγεί στο αίμα και τι σήμαινε για τον ελληνικό λαό η οθωμανική σκλαβιά και η τυραννία των 400 ετών; Ποιο ρόλο έπαιξε η γλώσσα, η λαϊκή παράδοση, το δημοτικό τραγούδι, οι μύθοι, η ιστορία, τα ήθη, τα έθιμα η θρησκεία ο ελληνικός πνευματικός διαφωτισμός, ώστε να αντέξουμε μια κτηνώδη σκλαβιά, που ευτυχώς δεν μας έσβησε από τον χάρτη.*

Βέβαια υπήρξαν μεταξύ μας τραγικές παρεξηγήσεις, σφάλματα, αστοχίες, που δυστυχώς οδήγησαν σε εμφύλιους σπαραγμούς. Να μιλήσουμε και για αυτά, αλλά να μην τα υπερτονίζουμε για να μικρύνουμε τα μεγάλα.

Αν μας διδάσκει κάτι, πέραν των άλλων μοναδικό η Εθνεγερσία του 1821, είναι ότι ο λαός μας αποφάσισε να ζήσει ελεύθερος ή να πεθάνει. Και επειδή, όπως μας λέει ο Σεφέρης, *«...τα ιστορικά γεγονότα δεν σταματούν στα χρονολογικά ορόσημα που βλέπουμε στις φυλλάδες της ιστορίας...» ας σκύψουμε και* ***ας εντοπίσουμε εκείνα τα βαθιά αισθήματα και συναισθήματα αυτής της συγκλονιστικής για τον ελληνισμό περιόδου, μέσα από την πιο υψηλή τους έκφραση, που χάραξε η ποίηση του Σολωμού, του Κάλβου, ο λόγος του Μακρυγιάννη, του Κολοκοτρώνη και πλήθος μαρτυρίες Ελλήνων αγωνιστών****.*

Ίσως αυτό μας οδηγήσει στην γνώση και στην κατανόηση του 1821».